

НАЦІОНАЛЬНИЙ КУЛІНАРНИЙ ФОЛЬКЛОР – ОСНОВА КУЛЬТУРИ ХАРЧУВАННЯ

Юрченко Е.П., Подоль Т.О., гр. ТХ-12

Науковий керівник – доц. **Ботштейн Б.Б.**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

«Хто добре жує, той довше живе», так говорить народна мудрість.

Народний кулінарний фольклор є складним явищем, сформованим у системі різноманітних чинників: соціально-економічних, історичних, географічних та етнічних. Сукупно вони визначають риси культури харчування, її регіональну своєрідність.

«Кулінарний фольклор» – це досить новий термін для української етнології, що характеризує сучасний підхід до вивчення народної кулінарної традиції, яка пройшла довгий шлях від повної усності («у сільських хатах ніколи не було кулінарних книг»), писемності («моя мама лишила мені величезний зошит з рецептами») і аж до сучасної інтернет-практики.

У поняття «кулінарний фольклор» ми вкладаємо не лише перелік і варіабельність рецептів, удосконалених або спрощених персональним досвідом кухарів, а й народні оповідання, жарти, анекдоти, прислів'я, приказки, а також звичаї, які пов'язані з їжею.

Серед різноманітних чинників зовнішнього середовища, які впливають на організм людини, харчування є одним із найважливіших, бо культура споживання продуктів визначає значною мірою спосіб життя людини. Сучасна людина, що живе в епоху високих технологій і шалених швидкостей, найчастіше немає можливості належним чином подбати про свій раціон, що негативно відображається на її здоров'ї.

Культура харчування є неодмінною складовою загальної культури людини, запорукою її здоров'я, краси, бадьорості та довголіття. Людина створила культуру, а культура – людину. Культура харчування – це не тільки все те, що створене руками й розумом людини, а й вироблений віками спосіб суспільного поведіння, що виражається в народних звичаях, віруваннях, у ставленні один до одного, до праці.

Недаремно Бійат Савварен зазначив, що «тварина насичується, людина їсть, а розумна людина вмє харчуватися».

Культура харчування – важлива частка матеріальної культури народу, як мова, література, мистецтво, це неоціненний здобуток, яким можна пишатися, який не слід забувати.